

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาระดับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงตามหลักการของ Stephen R. Covey ของ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 และเพื่อเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 กับคุณลักษณะทั่วไป ของนักศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบประเมินตนเอง เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของ Covey โดยสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

- เพศ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 191 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 และเพศหญิงจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 48.17
- อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 21 - 23 ปี มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 24 - 26 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62
- หลักสูตรการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในหลักสูตร 5 ปี มีจำนวน 113 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.16 รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27 และสุดท้ายคือหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.42 ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.51 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 47 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.61 และชั้นปีที่ 5 มีจำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.7
- ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงผลการศึกษา เฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.50 - 2.99 มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09
- ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09

- **ลำดับในครอบครัว** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่าเป็นบุตรคนโต จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 รองลงมาเป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 และน้อยที่สุดเป็นบุตรคนกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52

- **บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.55 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องและเฉพาะบิดา โดยอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 และอาศัยอยู่เฉพาะบิดา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24

- **สถานภาพของบิดา และมารดา** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สถานภาพของบิดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 69.63 รองลงมาสถานภาพของบิดาและมารดาแยกกันอยู่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และน้อยที่สุดสถานภาพของบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.99

- **อาชีพของบิดา** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามีอาชีพ ข้าราชการจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 รองลงมาบิดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08

- **อาชีพของมารดา** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มารดามีอาชีพ ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27 รองลงมามารดามีอาชีพข้าราชการ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 23.04 และน้อยที่สุดมารดามีอาชีพอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

- **จำนวนเพื่อนสนิท** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5 - 9 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 59.69 และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61

- **ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา** กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 65.97 และผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 34.03

- ข้อมูลด้านกิจกรรม

- ในกิจกรรมการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 51.83 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 48.17

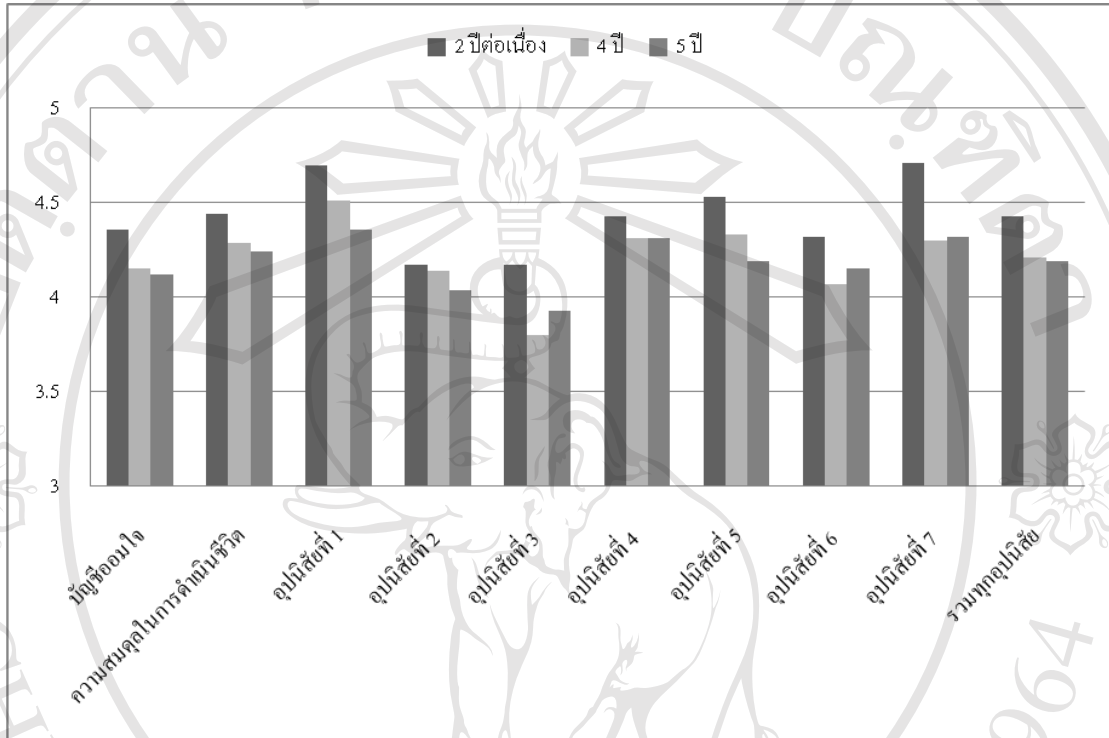
- ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 79.06 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 และ

- ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึก **เต็มใจ** มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03 และน้อยที่สุดรู้สึก **ไม่เต็มใจ** อย่างยิ่ง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09

- ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ **ไม่เคย** เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 54.97 และกลุ่มตัวอย่างที่ **เคย** เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 45.03

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนา
 ผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

รูป 1 แสดงค่าเฉลี่ยระดับ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม เจ็ดอุปนิสัย
 พัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

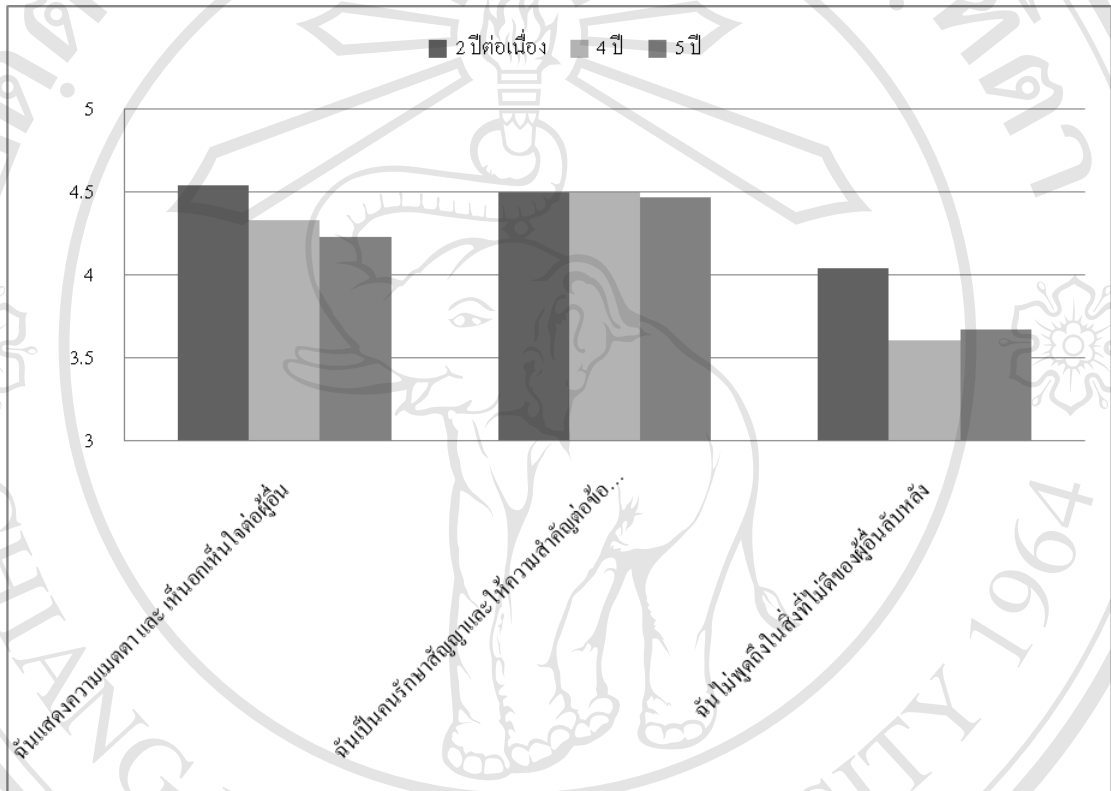
จากรูป 1 พบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมากใน 2 หลักสูตรการศึกษาคือ หลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตร 5 ปี ส่วนหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับมาก

โดยในหลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง พบว่าอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คืออุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และที่น้อยที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

ในหลักสูตรการศึกษา 4 ปี พบว่าอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คืออุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

หลักสูตรการศึกษา 5 ปี พบว่าอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้หัดยอมอยู่เสมอ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

บัญชีข้อมใจ

รูป 2 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับระดับ บัญชีข้อมใจ

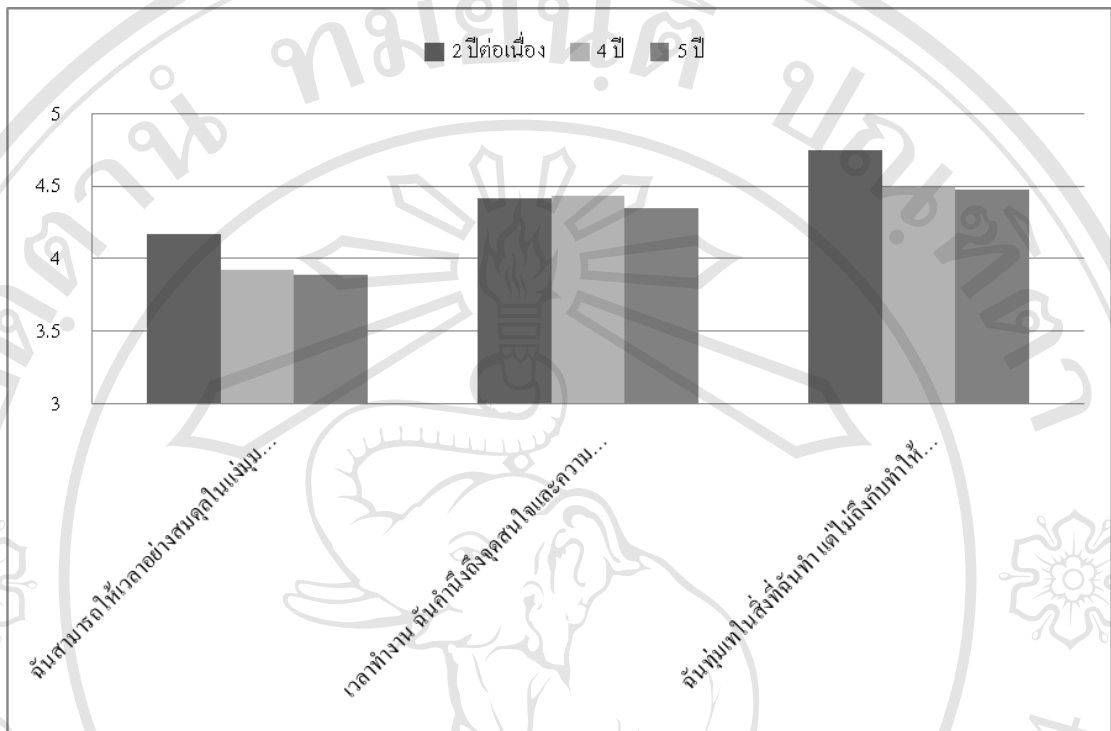
จากรูปที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า

บัญชีข้อมใจ เรื่องนั้นแสดงความเมตตา และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

บัญชีข้อมใจ เรื่องนั้นเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปี และ 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหลักสูตร 5 ปี

และ บัญชีข้อมใจ เรื่องนั้นไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

รูปที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

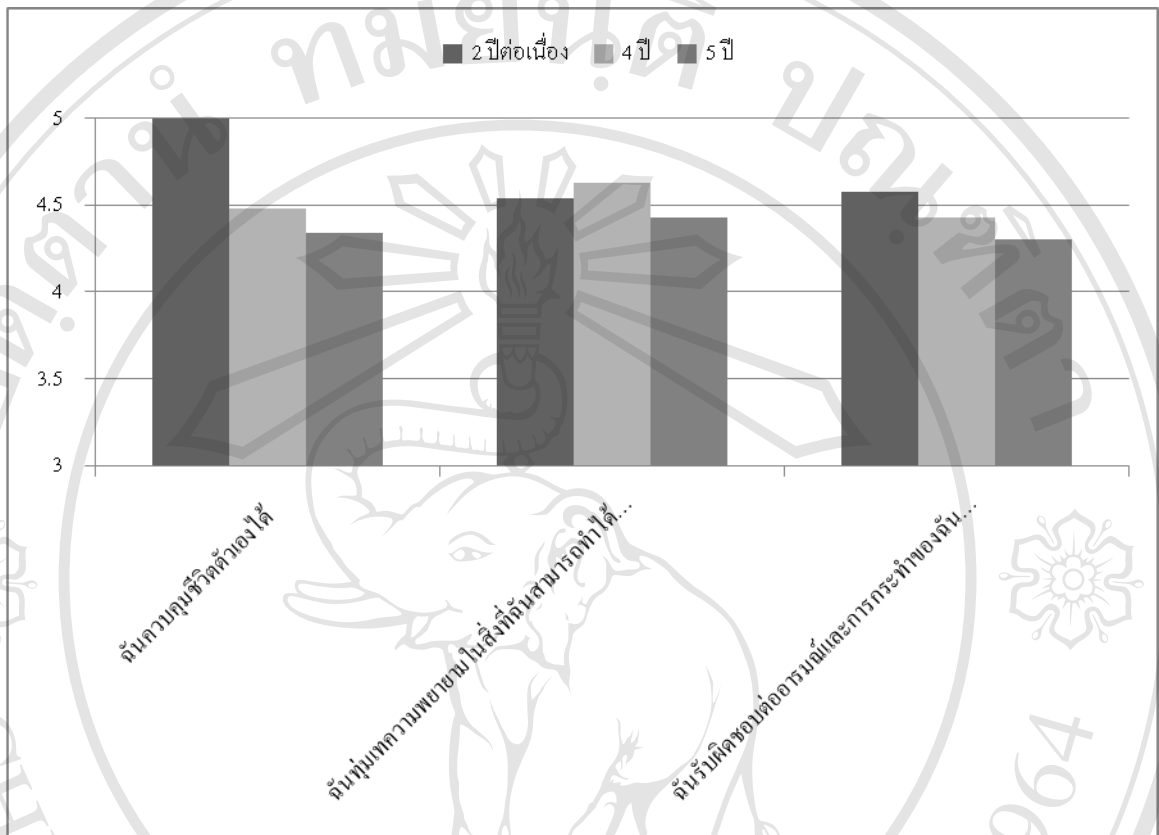
จากรูปที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และ 5 ปี ตามลำดับ

และความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำแต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

ระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

รูปที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

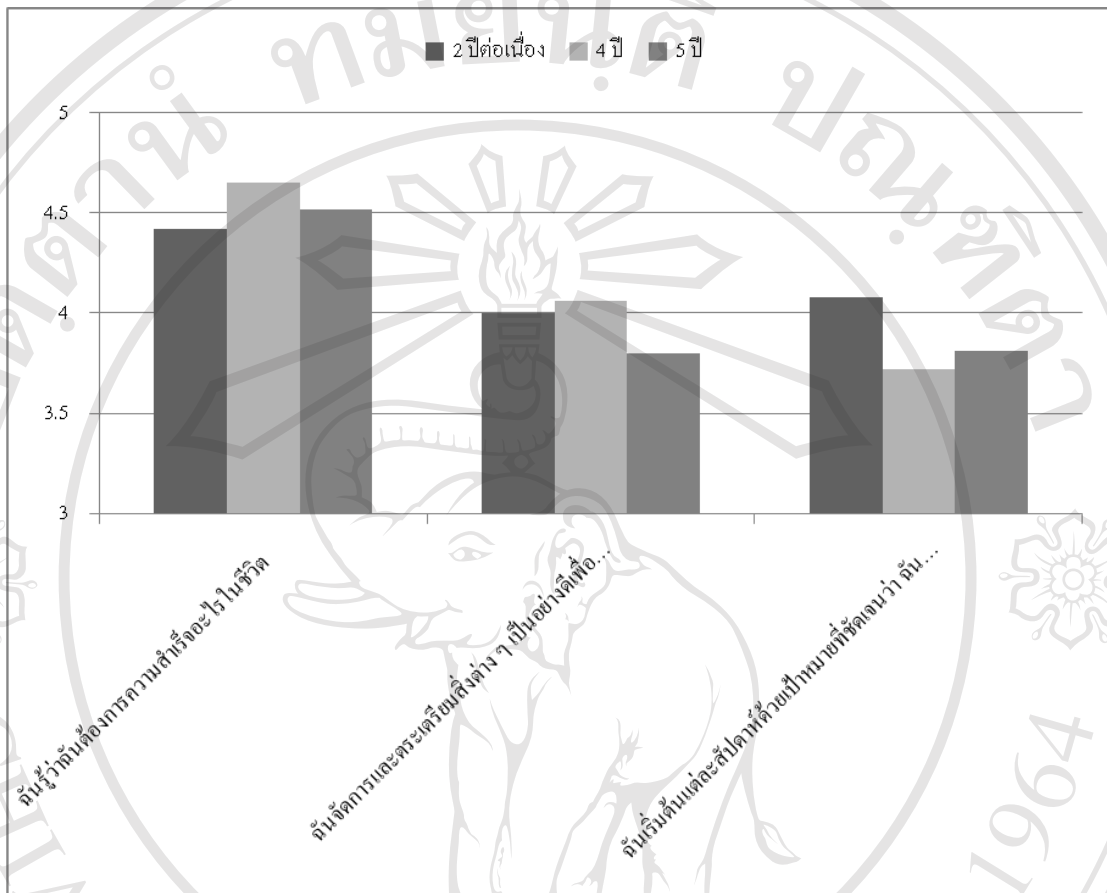
จากรูปที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาก็คือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาก็คือหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และ 5 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาก็คือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

รูปที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

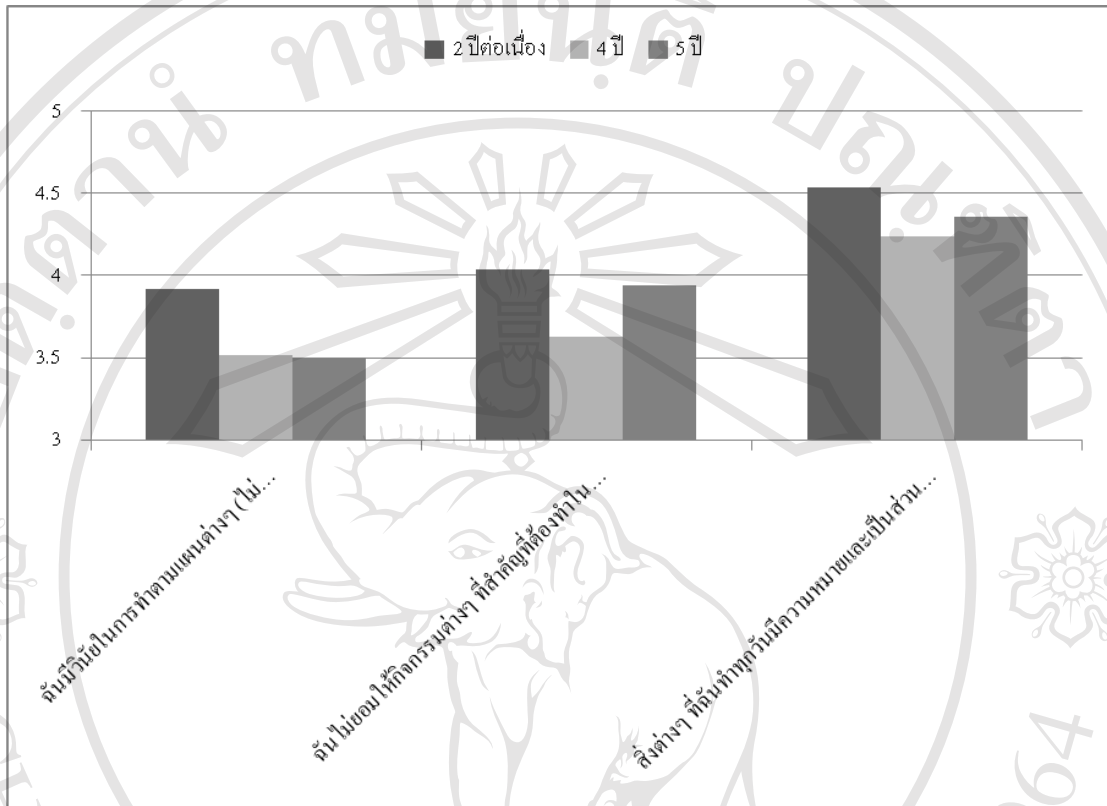
จากรูปที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ 5 ปี และ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และ 5 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

รูปที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

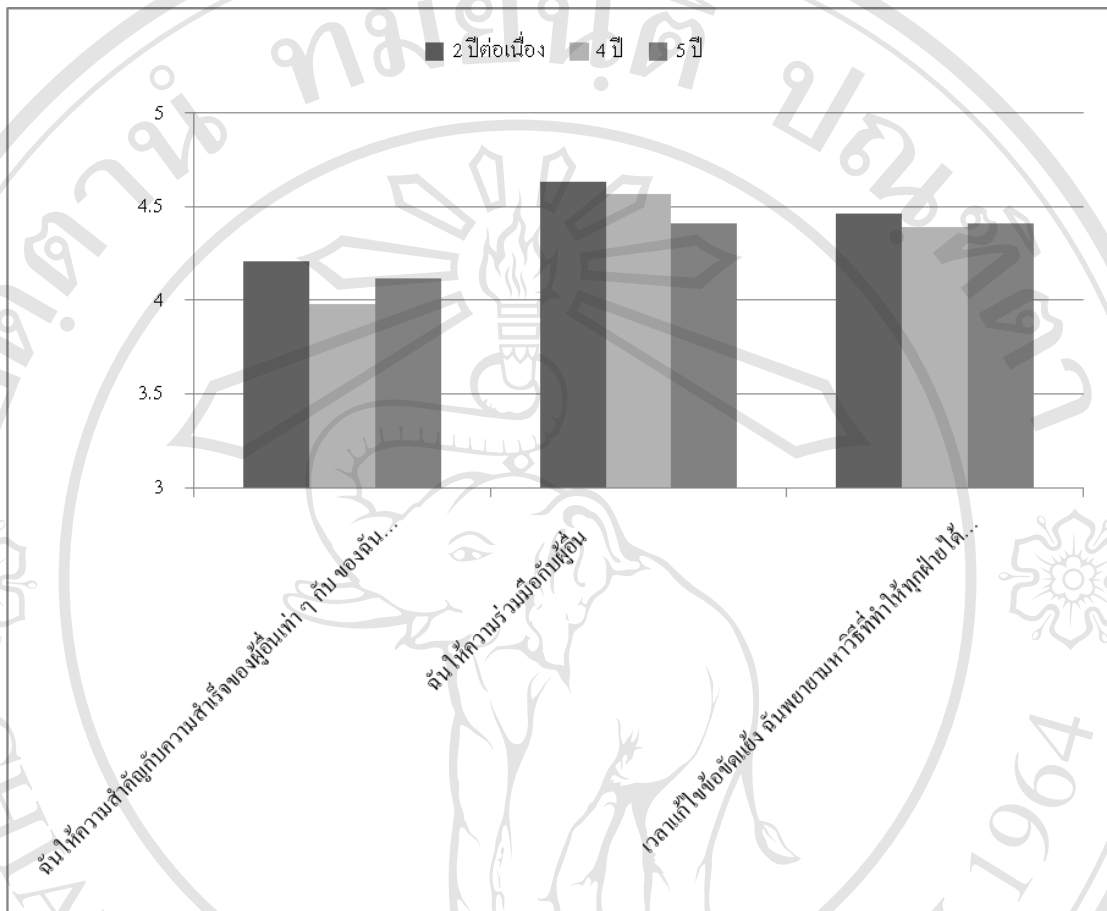
จากรูปที่ 6 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกัน พรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิต หายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้อันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

รูปที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

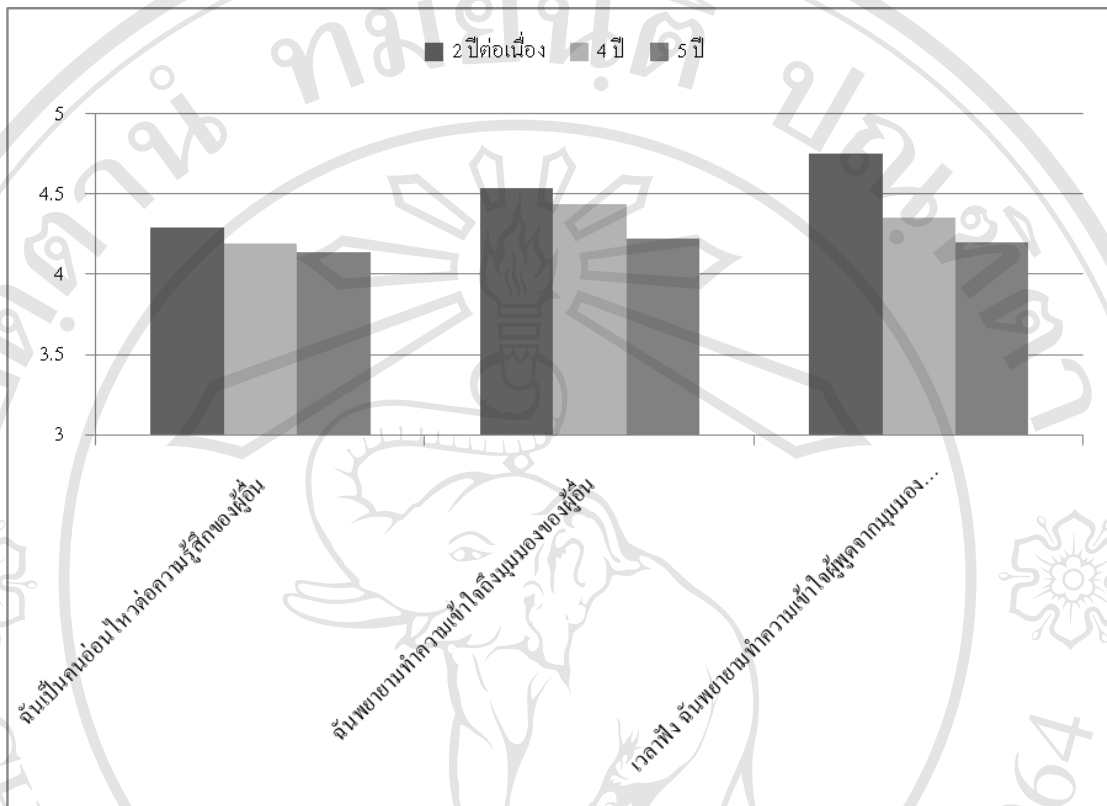
จากรูปที่ 7 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของตนเอง กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับ ของตนเอง กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

รูปที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

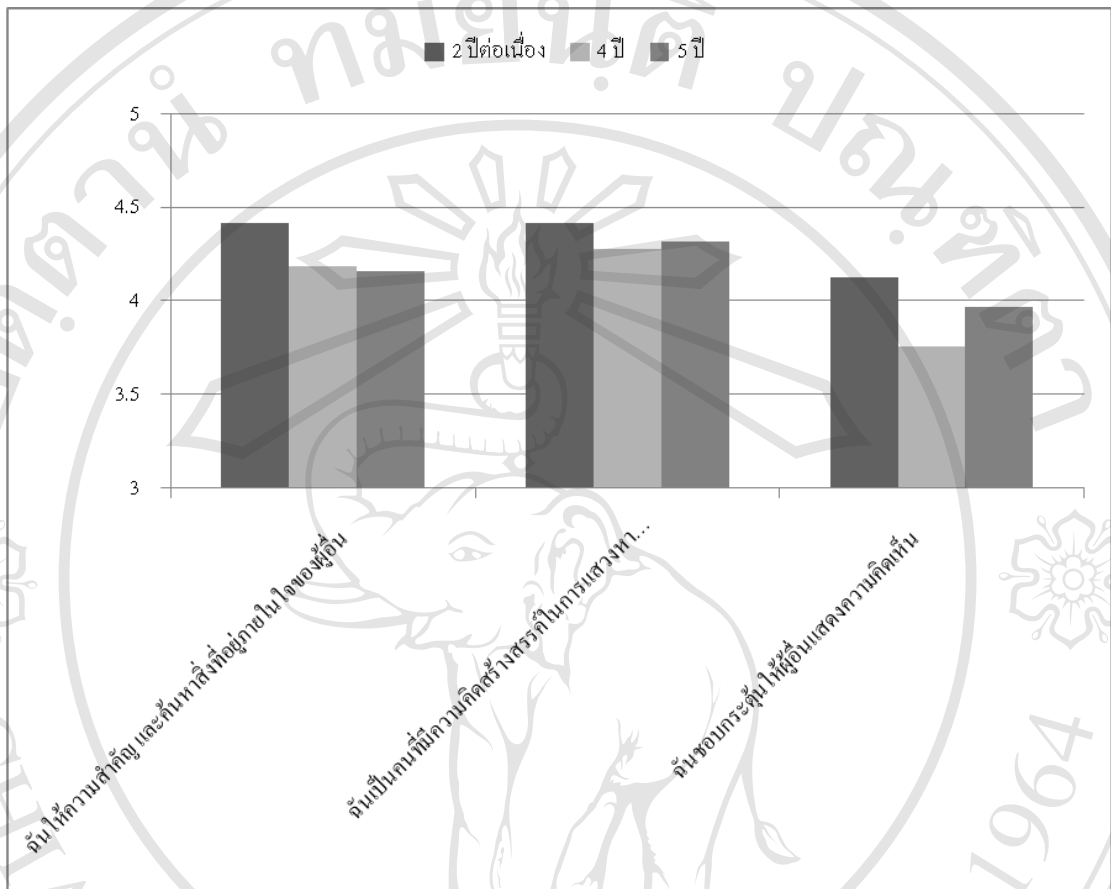
จากรูปที่ 8 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องเวลาฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

รูปที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

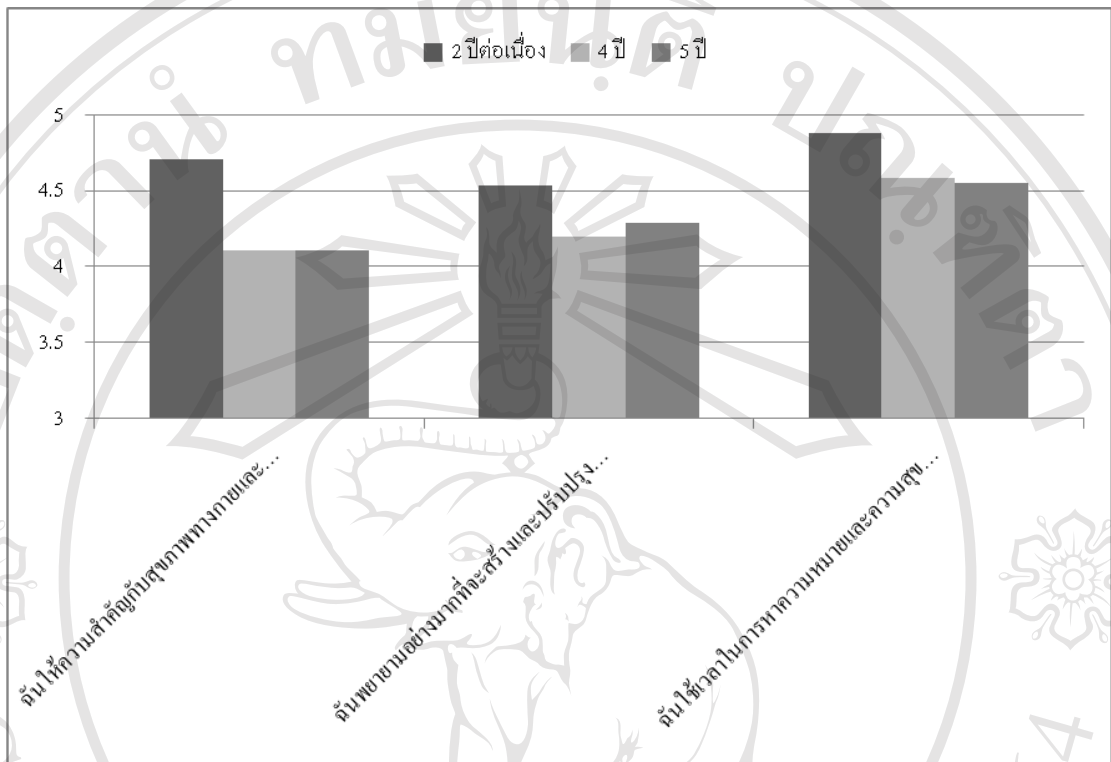
จากรูปที่ 9 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องมันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื้อมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื้อมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันขอกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื้อมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

รูปที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากรูปที่ 10 สามารถสรุปได้ว่า

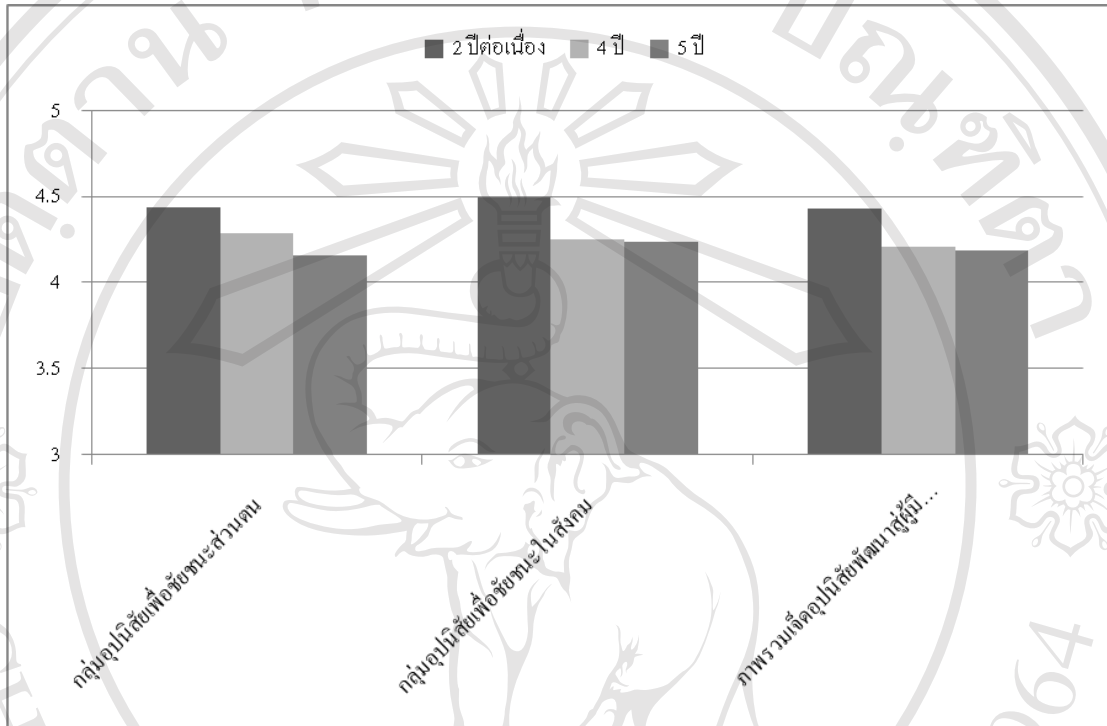
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความ เป็นอยู่ที่ดีของฉัน กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้าง และปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 5 ปี และ 4 ปี ตามลำดับ

และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมาย และความ สุข ในชีวิต กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี

ตามลำดับ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

รูปที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยตามหลักสูตรการศึกษาของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

จากรูปที่ 11 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง กลุ่มตัวอย่างหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุนิศึกษากลุ่มช่วยขณะส่วนตน อุนิศึกษากลุ่มช่วยขณะในสังคม และ เจ็ดอุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ทีพหุคูณ (Post Hoc Test)

ผลการทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมีค่าแตกต่างกันในอาชีพของมารดา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

- อาชีพของมารดาที่ทำให้ระดับบัญชีอ้อมใจของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมีจำนวน 3 คู่ คือ อาชีพข้าราชการ กับ พนักงานบริษัทเอกชน มีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.327, อาชีพข้าราชการ กับ เกษตรกร มีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.421 และ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กับ เกษตรกร มีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.359

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

2. ค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในชีวิตมีค่าแตกต่างกันในช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

- นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 มีระดับความสมดุลในชีวิตมากกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.352 และ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีระดับความสมดุลในชีวิตมากกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.413

- นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจมีความสุขในชีวิตมากกว่า นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.419

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับความสุขในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

3. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน มีค่าแตกต่างกันในประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

- นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.397 และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมากกว่า ระดับเฉยๆ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.713

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

4. ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีค่าแตกต่างกันในชั้นปีที่กำลังศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

- กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำกว่าชั้นปีที่ 1, 3 และ 4 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.826, 0.721 และ 0.703 ตามลำดับ

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

5. ค่าเฉลี่ยระดับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าแตกต่างกันในประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

- กลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความเต็มใจในระดับ เฉยๆ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.419

- กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง
ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษาล่าสุด และผลการศึกษา
เฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง ของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัย
แม่โจ้ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation
Coefficient) พบว่า

ผลการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษาล่าสุด กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์
กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.199 ส่วน
ความสัมพันธ์อื่นๆ นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษาล่าสุด กับความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ 0.206 ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล
สูง

ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances ทุกการทดสอบ
มีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น
ก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันใน
ทุกการทดสอบยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้
ค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการ
เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย
แตกต่างกัน ยกเว้นเพียงอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ที่ได้ค่า sig เท่ากับ 0.085 เพียงอุปนิสัยเดียว

อภิปรายผลการศึกษา

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

บัญชีอ้อมใจ

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้เรื่องบัญชีอ้อมใจ พบว่ามีระดับบัญชีอ้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่ง
สอดคล้องกับการศึกษาของวิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรวิทย์ สุทธิธนาวัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัย
ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอรรควิทย์ ต้นดิวานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้
ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพบว่าระดับบัญชี
อ้อมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย อันประกอบด้วยอุปนิสัยอันแสดงความเมตตา และเห็นอกเห็นใจ ต่อผู้อื่น (4.30) และฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง (3.70) ส่วนฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน (4.48) อยู่ในระดับมาก ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการเป็นคนรักษาสัญญา และ ให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมากที่สุด

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต จากการวัดระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตพบว่า มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิริษฐา คำเดช ศักดิ์ (2554) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอรรควิทย์ ดันตวิวัฒน์พงษ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ปรวิทย์ สุทธิชนาววัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับค่อนข้างมากและ

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยอันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม (3.94) อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก และ เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้ (4.39) กับ ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรง หรือหมดสภาพ (4.52) ดังนั้นพอจะ สรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการ ทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรง หรือหมดสภาพ มากที่สุด

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟพบว่า มีระดับ อุปนิสัยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปรวิทย์ สุทธิชนาววัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษา ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้อง กับการศึกษาของ วิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอรรควิทย์ ดันตวิวัฒน์พงษ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับ อุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 1 อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับอุปนิสัยที่ 1 อยู่ในระดับมาก

และหากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยอันควบคุมชีวิตตัวเองได้ (4.46) ฉัน ทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ (4.50) และฉัน รับผิดชอบต่ออารมณ์ และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง (4.37) ดังนั้น

พอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการเป็นทีมทุ่มเทความพยายามทำในสิ่งที่สามารถทำได้มากกว่าสิ่งที่ไม่สามารถทำได้มากที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรวิทย์ สุทธิชนาวัดน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอรรควิทย์ ดันติวานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 2 อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

และหากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต (4.54) ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน (3.90) และฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ (3.82) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการรับรู้ความต้องการความสำเร็จในชีวิตมากที่สุด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อรรควิทย์ ดันติวานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปรวิทย์ สุทธิชนาวัดน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

และหากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) (3.55) ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน (3.86) และสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต (4.35) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการทำทุกวันให้มีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิตมากที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่ง

สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถวิทย์ ดันติวณิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปรีวี สุทธิธนาวัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 4 อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับอุปนิสัยที่ 4 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง (4.09) ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น (4.48) และเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ (4.41) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นมากที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อรรถวิทย์ ดันติวณิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีวี สุทธิธนาวัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่พบว่าระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยที่ 5 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น (4.17) ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น (4.32) และเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น (4.31) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการพยายามทำความเข้าใจมุมมองของผู้อื่นมากที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อรรถวิทย์ ดันติวณิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีวี สุทธิธนาวัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา

คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่พบว่าระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยที่ 6 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น (4.20) ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า (4.32) และฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น (3.93) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า มากที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรวีย์ สุทธิชนาววัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่ผลการศึกษาของการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรควิทย์ ดันตวิมานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ระดับของอุปนิสัยที่ 7 อยู่ในระดับมาก

หากพิจารณาอุปนิสัยย่อย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน (4.18) ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (4.30) และฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต (4.60) ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตมากที่สุด

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อุปนิสัยทั้ง 3 กลุ่มนี้เป็นการนำอุปนิสัยทั้ง 7 ประการมารวมกันเพื่อประเมินภาพรวมในแต่ละกลุ่ม อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวช่วยให้จิตใจตนเอง ชะแอมความต้องการของตัวเอง และทำให้สามารถหลุดจากภาวะพึ่งพาผู้อื่น เพื่อพึ่งพาตัวเองได้ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมช่วยทำให้จิตใจผู้อื่น และทำให้อยู่ในสภาวะพึ่งพาอาศัยกันและกัน และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง คือภาพรวมของอุปนิสัยที่หากผู้ใดมี 7 อุปนิสัยนี้แล้วจะสามารถพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อีกทั้งยังเป็นรากฐานของความสำเร็จ และความสุขที่ยั่งยืนในชีวิตอีกด้วย

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัย

แม่ใจ ทั้งสามกลุ่มอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยในกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2553) ซึ่งทำการศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรวิทย์ สุทธิธนาวัฒน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอรรควิทย์ ดันติวานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษาทั้งสามมีค่าเฉลี่ยในกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม สูงที่สุดเช่นกัน ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย มองเห็นคุณค่าของตัวเองและคุณค่าของผู้อื่น ซึ่งคุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลกับระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม ได้แก่ เพศ ภาควิชา อาชีพของมารดา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพ

ข้อค้นพบ

1. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย หลักสูตรการศึกษา 2 ปีต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่าหลักสูตรอื่น
2. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยกับญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยกับบุคคลอื่น
3. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่บิดา มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา มารดามีสถานะภาพอื่น
4. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทช่วง 5 – 7 คน มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทช่วงจำนวนอื่น
5. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม
6. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
7. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

8. ในทุกกลุ่มอุปนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และมีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ มีเพียงปัจจัยประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้นที่มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
9. การทดสอบค่าเฉลี่ย ปัจจัยความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น บัญชีชื่อมาใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้งเจ็ดประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในทุกอุปนิสัย ดังนั้นทางคณะควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้โดยวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญให้แก่คณาจารย์และนักศึกษาเพื่อให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญ และเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาหลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง หรือประยุกต์กิจกรรมเดิมที่จัดเป็นประจำทุกปีอยู่แล้วทุกปีให้มีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับหลักการ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี

ประสิทธิผลสูงลงไป เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ โดยพยายามสอดแทรกกิจกรรมหรือความรู้เกี่ยวกับหลักเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เพื่อให้นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมในการเล่าเรียนในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือกำหนดให้เป็นหัวข้อการฝึกอบรมสัมมนาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อให้นักศึกษาทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และจัดให้มีการอบรมอีกครั้งตอนกิจกรรมปัจฉิมนิเทศน์เพื่อตอกย้ำถึงความสำคัญเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาได้เตรียมพร้อมรับมือกับประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างออกไปจากรั้วมหาวิทยาลัย และกิจกรรมใหญ่ที่ถือเป็นกิจกรรมสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของคณะคือ ละครสถาปตฯ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สามารถรวบรวมนักศึกษาปัจจุบันทุกชั้นปีและศิษย์เก่าได้มากที่สุดกิจกรรมหนึ่ง คณะควรใช้โอกาสนี้ในการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เนื่องจากการทำกิจกรรมนี้ให้สำเร็จ นักศึกษาทุกคนต้องร่วมมือกัน ต้องเข้าใจผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม เสียสละ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องไม่ลืมหน้าที่หลักคือเรียนหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง หรือคณะควรจัดหาหนังสือ เจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ให้นักศึกษาได้ยืมอ่านในห้องสมุด (ถ้าหากยังไม่มี) เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความสนใจได้ยืมอ่าน ในกรณีที่ต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

2. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยทำกิจกรรมดังกล่าว แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเรียน เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาดสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ทำกิจกรรมอื่นๆ เลย นอกเหนือจากการเรียน ดังนั้นทางคณะควรส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมเสริมเช่น จัดหากิจกรรมที่ได้ค่าจ้างค่าตอบแทนให้นักศึกษาทำเพื่อจูงใจนักศึกษา เช่น ช่วยงานพิมพ์ – พิมพ์ หรือ จัดเรียงหนังสือในห้องสมุด เป็นต้น หรือคณะอาจจะติดต่องานพิเศษจากหน่วยงานอื่นนอกมหาวิทยาลัยให้นักศึกษาทำ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการทำงาน และได้รับค่าตอบแทนแบ่งเบาภาระครอบครัว

3. จากการศึกษาพบว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีผลต่อ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำกิจกรรมของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สิ่งแวดล้อม มีส่วนช่วยพัฒนาระดับอุปนิสัยต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นทางคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรจัดกิจกรรมของคณะ ให้มีความน่าสนใจ และ

มีความสุขสนุกสนาน ที่สอดแทรกประโยชน์และข้อคิดที่ดีให้กับนักศึกษาที่ทำกิจกรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดให้ด้วยความเต็มใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรม ทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อน ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน รู้จักการแสดงความคิดเห็น และสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีอุปนิสัยกลุ่มช่วยกันในสังคมเพิ่มขึ้นด้วย หรือทางคณะอาจจะปรับปรุงกิจกรรมที่ทำอยู่เป็นประจำทุกปีให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรม “ลงช่วงช่วงแลง” จากที่เคยเชิญพระสงฆ์มาเทศนาธรรมก็เปลี่ยนเป็นเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และจากที่เคยแสดงดนตรีของนักศึกษาก็เปลี่ยนเป็นประกวดดนตรี เพื่อจูงใจนักศึกษาได้ทำกิจกรรม เป็นต้น

4. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่า หลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ในทุกอุปนิสัย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่านักศึกษาหลักสูตรสองปีต่อเนื่องส่วนใหญ่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มี ส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และมีความสุขเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง และส่วนใหญ่ก็เคยเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ได้เสนอไปแล้ว 3 ข้อแรก ดังนั้น นอกจากข้อเสนอทั้ง 3 ข้อแล้ว ทางคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างสองแผนการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักศึกษาสองกลุ่มจะได้แบ่งปันประสบการณ์และแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้นักศึกษาในทุกหลักสูตร เป็นบัณฑิตที่ อดทน สู้งาน เป็นผู้มีความซื่อสัตย์และจริยธรรม เหมือนอย่างปรัชญาของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

5. จากผลการศึกษาพบว่า ความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับ เกรดเฉลี่ยล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสม อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีส่วนช่วยในการให้คำปรึกษาด้านสมดุลในการดำเนินชีวิตให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถรักษาสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตทั้งด้านการเรียน กิจกรรม เพื่อน การพักผ่อน และการมีเวลาให้ครอบครัว เช่น นัดเจอ นักศึกษาเดือนละครั้งหรือมากกว่านั้นหากจำเป็น โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ต้องการคำแนะนำในการปรับตัว ปรับสมดุลการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยสูงที่สุด เพื่อสอบถามความเป็นไปในชีวิตด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งกล่าวตักเตือน หรือแนะนำวิธีการใช้ชีวิตให้กับนักศึกษาที่ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนอาจารย์ประจำรายวิชาควรมีวิธีกระตุ้นนักศึกษาให้เข้าเรียน เช่น การสุ่มสอบเก็บคะแนนโดยไม่แจ้งล่วงหน้า เป็นต้น เพราะนักศึกษาที่มีผลการเรียนตกต่ำแสดงว่าให้ความสำคัญกับการเรียนน้อยไป เนื่องจากให้เวลากับกิจกรรม กับเพื่อน หรือกับการเที่ยวเตร่มากไป ชีวิตจึงขาดสมดุล การมีบทลงโทษหากไม่เข้าเรียนบ้างจะช่วยให้ นักศึกษาให้เวลากับการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ทาง

คณะควรปรับปรุงบางกิจกรรมที่มีอยู่แล้วเช่น กิจกรรมรดน้ำคำหัวผู้อาวุโส จากเดิมที่ให้นักศึกษารดน้ำคำหัวผู้อาวุโสในคณะ ก็ปรับเปลี่ยนให้เชิญชวนผู้ปกครองของนักศึกษาเข้าร่วมงานด้วยเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้มีเวลาให้ครอบครัว โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่หอพัก ไม่มีโอกาสได้เจอ ได้พูดคุยกับผู้ปกครองบ่อยๆ ทั้งสองข้อเสนอนี้จะช่วยให้ศึกษารักยาสมคุณในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต ทั้งด้านการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การพักผ่อนและการมีเวลาให้ครอบครัว ไม่ทุ่มเทไปด้านใดด้านหนึ่งจนเกินไป

6. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ต่ำที่สุดจากทั้งหมด 7 อุปนิสัย แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างค่อนข้างขาดระเบียบ วางแผนกิจกรรมในแต่ละวันของตนเองได้ไม่ดีนัก อาจารย์จึงควรให้นักศึกษาฝึกทำตารางวางแผนการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรืออาจพิจารณาให้มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับ การบริหารจัดการ การวางแผนการทำงาน และการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้กับนักศึกษานอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการบริหารเวลามาบรรยายพิเศษเพื่อให้แนวทางในการจัดสรรเวลาสำหรับการศึกษา การดำเนินชีวิต และการทำงานต่อไปในอนาคต เพื่อเสริมสร้างระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยต่ำที่สุด

7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อาจพิจารณาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอุปนิสัย 7 ประการสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยแยกตามแผนการศึกษา โดยพิจารณาตามอุปนิสัยที่แต่ละหลักสูตรการศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่ำสุด แล้วจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาให้นักศึกษาอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สร้างทักษะและปลูกฝังจนสร้างเป็นอุปนิสัยประจำตนของนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมออกสู่การเป็นสถาปนิกที่ดีและประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการงานครอบครัวและส่วนรวม ตลอดจนจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่ดีตามวิชาชีพและมีคุณภาพ ตัวอย่างเช่น

หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จากผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรนี้มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยสูงกว่าหลักสูตรอื่น ในทุกอุปนิสัย ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีเพียง อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คณะควรจัดกิจกรรมที่เน้นพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้งสาม เช่น จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการบริหารเวลามาบรรยายพิเศษเพื่อให้แนวทางในการจัดสรรเวลาสำหรับการศึกษา การดำเนินชีวิต เนื่องจากอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เป็นเรื่องการวางแผน และจัดสรรเวลา นอกจากนี้คณะควรส่งเสริมให้นักศึกษาหลักสูตรนี้มีการทำกิจกรรมกลุ่มเพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง โดยเน้นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้มองเห็นค่า

ความแตกต่างทั้งความแตกต่างทั้งเชิงความคิด เชิงอารมณ์ และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่าง จะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจให้มองเห็น โลก ได้กว้างมากขึ้น เช่นกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา กิจกรรมประกวดวงดนตรี หรือกิจกรรมละครสถาปิต ที่ทำอยู่แล้วให้นักศึกษาหลักสูตรนี้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

หลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี จากผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของสองหลักสูตรนี้ ได้ผลคล้ายกันคือ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีเพียงอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ เท่านั้นที่มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ดังนั้นอุปนิสัยนี้ควรได้รับการพัฒนาอันดับแรก จากนั้นจึงค่อยพัฒนาอุปนิสัยอื่นควบคู่กันไป สำหรับกิจกรรมที่แนะนำสำหรับการพัฒนาอุปนิสัยที่ 3 ก็คล้ายกับหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี คือ จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการบริหารเวลามารายายพิเศษเพื่อให้แนวทางในการ จัดสรรเวลาสำหรับการศึกษา การดำเนินชีวิต และอาจารย์ควรให้นักศึกษาฝึกทำตารางวางแผนการ ทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ต่ำที่สุดจากทั้งหมด 7 อุปนิสัย และเมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยแล้วพบว่า นักศึกษามีอุปนิสัยย่อย ฉันทิวินัยในการทำแผน ต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้น นักศึกษาควรให้ความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้น พยายามฝึกวางแผนการเรียน การทำกิจกรรม และการพักผ่อน โดยเริ่มหัดวางแผนการทำงานในระยะสั้น แบบวัน ต่อวันก่อน ด้วยการสร้างกำหนดตารางการทำงานให้ชัดเจน และลำดับความสำคัญก่อน-หลัง เพราะ การวางแผนที่ดีจะทำให้ นักศึกษา รู้ว่า เรื่องไหนสำคัญ เรื่องไหนไม่สำคัญ และใน ความสำคัญของแต่ละเรื่องนั้น เรื่องไหนเร่งด่วน เรื่องไหนไม่เร่งด่วน ซึ่งจะ ทำให้นักศึกษาสามารถที่จะเลือกทำ เรื่องที่ควรจะทำก่อนและหลัง ได้ดียิ่งขึ้น จากนั้นจึงค่อย ๆ ปรับการวางแผนชีวิตให้ยาวขึ้น เช่น 7 วัน 15 วัน หรือหนึ่งเดือน เพื่อพัฒนา ระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในทุกอุปนิสัย นักศึกษาควรหาหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมาอ่าน ซึ่งในปัจจุบันมีขายอยู่เป็นจำนวนมาก และถ้าหากมีโอกาสควรเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับ หลักสูตรเจ็ด อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เพื่อพัฒนาตนเอง นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ

ออกแบบสิ่งแวดล้อม คำนวณหลักการ เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงในภาพรวมนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีเพียงอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เท่านั้นที่อยู่ในระดับมากนักศึกษาจึงควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น เพื่อความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิต โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงให้คงอยู่ต่อไป

3. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยทำกิจกรรม ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาควรแสวงหาโอกาสให้ตนเองมีประสบการณ์ดังที่กล่าว เช่น หางานพิเศษทำ นอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวแล้วนักศึกษายังสามารถฝึกการจัดการระเบียบชีวิต การแบ่งเวลา และการจัดลำดับความสำคัญ นอกจากนี้การได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ นอกจากจะทำให้นักศึกษาได้ความรู้แล้ว ยังได้เพื่อนใหม่ ได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ดีๆ ทั้งด้านการเรียน และชีวิตอีกด้วย

4. จากผลการศึกษาพบว่า ความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับ เกรดเฉลี่ยต่ำสุดและเกรดเฉลี่ยสะสม ความสมดุลในการดำเนินชีวิต คือ การรักษาสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตทั้งในด้าน การเรียน กิจกรรม ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ไม่ทุ่มเทให้กับชีวิตในด้านใดด้านหนึ่งจนขาดความสมดุล จากผลการศึกษาทำให้พบว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสูง ไม่ได้ทุ่มเทชีวิตให้กับการเรียนเพียงอย่างเดียว แต่นักศึกษากลุ่มนี้กลับให้ความสำคัญกับแง่มุมอื่นๆ ในชีวิตด้วย ดังนั้นนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ ๆ ควรปรึกษาเพื่อน หรือ รุ่นพี่ ที่ได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ ว่าพวกเขารักษาสมดุลชีวิตกันยังไง แบ่งเวลาอย่างไร ถึงได้มีชีวิตที่สมดุลเรียนดี กิจกรรมเด่น มีเวลาให้ครอบครัว ให้เพื่อน แล้วยังมีเวลาพักผ่อนอีกด้วย